

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 4

SEPTEMBER 1953

9. AARG.

SOMMERTUREN 1953

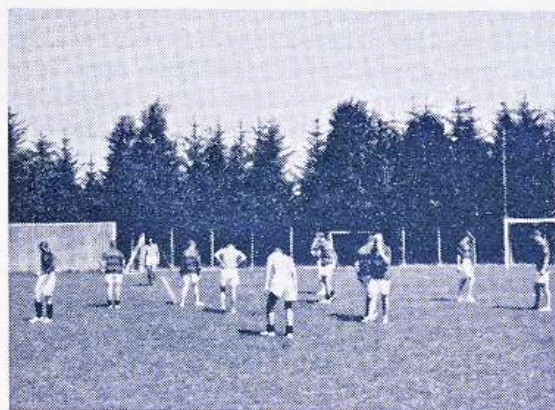
— *I smaa glimt* —

Hyggetime i den lune midsommernat...

Og dansen gik...

Haderslev stadion. Ledes der efter bolden...

Er det »Sugar Bush«, der spilles?

Efter et utal af henvendelser til ledere og bestyrelse angaaende sommerturen, som vi spillere tilsidst ikke troede skulle blive til noget, lykkedes det os endeligt, ca. en uge før turen løb af stabelen, at faa noget at vide, bl. a. hvorhen turen gik. Maaske var der en anelse af skuffelse at spore hos flere af os, idet det oprindeligt var meningen, at sommerturen skulle gaa til *Island*, men det blev som bekendt ikke til noget. Da vi

i stedet fik en 10-dages tur til *Sønderjylland*, blev den vist modtaget med en vis skepsis. Men heldigvis blev alle bange anelser gjort til skamme, *thi magen til sommertur, incl. udlandsturene, har vi vist aldrig været paa!*

Rejsen lørdag den 27. juni forløb glat, indtil vi kom til *Haderslev* ved 22-tiden. Da vi skulle gennem byen, maatte vi køre en lille omvej, idet den

(Fortsættes side 3)

Fra Guldpenne

Ferien er forbi, det er ved at blive efteraar, og fodbolden kalder igen. Saa ved vi, hvor vi skal tilbringe de kommende maaneders søndage. Sommeren gik med forskellige ture for de enkelte hold. Beretningerne om dem vil fremkomme her i bladet efterhaanden som de er færdige og pladsen tillader det. 1. holds sommertur blev for en gangs skyld en indenlandstur, og jeg tror ikke, at der var en eneste deltager, som fortrød, at han ofrede det meste af sin sommerferie paa den. Turen var i enhver henseende vellykket, begunstiget af det gode vejr i slutningen af juni og begyndelsen af juli. Referatet bringes i dette nr., og bringer i smaa muntre glimt blot en brøkdel af det, vi oplevede. Det viser sig, at man ogsaa mellem vore unge spillere kan goutere det gamle ord »Ude er godt, hjemme bedst«, selvom det ogsaa kan have sin charme at komme ud og se fremmede lande, og det bliver der jo nok lejlighed til senere. Men ude i det fremmede maa man paa den anden side først og fremmest tænke paa den sportslige indsats, man kan ikke tillade sig at holde ferie i den grad, som paa en sommertur her i landet, og disse rejser kan derfor meget let blive anstrengende. Den modstand, man møder paa banen er jo af en ganske anden karakter, og det gaar ikke at lege turist saa meget, som man gerne havde lyst til.

Drengenes rejse til Tyskland var en stor oplevelse, og vi skal i næste nr. bringe et referat fra denne tur. Rejsen var i sidste øjeblik ved at gaa i vasken. Mest paa grund af et eksisterende spilleforbud i Tyskland indtil 15. august, men blev ved energisk indgriben baade fra vor og de tyske arrangørers side reddet i sidste øjeblik, og medens disse linier skrives, har vi det tyske genvisit. Tyskerne er meget interesseret i dette samarbejde, og vi har ogsaa haft grund til den største tilfredshed, idet det kun har bragt os i kontakt med flinke og gode sportskammerater.

Sommerens cricket bragte vort 1. hold tilbage i den fineste række, og der har været ydet en udmærket indsats i kampene. Kun synes jeg stadig, at træningen ikke dyrkes med den interesse og energi som spillet kræver. Jeg ved det er vanskeligt i ferietiden at samle folk til træning og kampe — det er ferietiden, der er spillets fjende nr. 1 her i landet, men alligevel var det sjældent at se mere end 5-6 mand ude at træne ad gangen, og det er for lidt, naar man stiller med to hold.

Det maa haabes næste aar, naar modstanden bliver stærkere, at træningen bliver mere energisk. Andet sted vil De finde Erik Stumanns beretning og statistik for den forløbne sæson.

1. hold har begyndt sæsonen godt. Generalprøven var ikke god, men gammel overtro siger, at det giver en god premiere, og det kom til at holde stik for en gangs skyld. Kampene mod KB og SIF lovede godt for den videre fortsættelse, der var noget af den rigtige facon over spillet med hurtigt og aabent varieret spil. Kampen mod SIF er jeg overbevist om, at vi ikke havde tabt, hvis ikke vi var blevet ramt af de forbi-strede uheld med to af vore spillere. Iøvrigt maa det siges, at vi har været usædvanligt forfulgt af uheld, idet en 5-6 mand paa dette tidspunkt har været sat ud af spillet af mere eller mindre alvorlige skader. For to af dem vil det sikkert betyde over en maanedes pause, og mest ærgerligt maa det være for Ib, som hele foraaaret maatte ligge stille paa grund af en grim fibersprængning, nu igen at være afskaaret fra kampe og træning i lang tid, saa meget mere, som han syntes helt at have genfundet sin bedste form. Men forhaabentligt lader holdet sig ikke slaa ud af disse uheld, men fortsætter med den gode kampmoral, som blev vist fra starten.

En episode i anden halvleg under SIF-kampen, hvor et kor af drenge i takt raabte »bisse« efter skovshovedspillere, fortjener et par bemærkninger. Saa meget mere som »Berl. Tidende« dagen efter generalisere Frem's drenge til at være en flok gadedrenge. Maa det siges med det samme, at vi straks satte en undersøgelse igang, og at det viste sig, at kun meget faa drenge (under 10), som er aktive i klubben, var med i den klynge, og at de selvfølgelig med det samme er sat paa plads, og at de sikkert kun er revet med af andre, som man altsaa kunne identificere som Fremtilhængere, men som er uden for vor rækkevidde. Og maa det med det samme siges til »Berl. Tidende«s oplysning, at Frem's drenge har det bedste skudsmaal fra alle sider for god opførsel, bl. a. har vi for ganske nylig ved et stort drenge-stævne med mange hold faaet en pokal for bedste opførsel.

Og som en lille, meget lille undskyldning for disse drenges opførsel kan maaske nævnes, at vi for ikke saa længe siden i en kamp mod SIF var

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

udsat for en spillemetode, som bl. a. fik »Politiken« til at skrive den maaske skarpeste artikel mod et holds spillefacon, som nogensinde har staaet i dansk sportspresse. Og at dette tilfælde maaske har siddet disse drenge i blodet, samtidig med, at de saa vore to halvinvalider humpe rundt paa banen, uden at reflektere over, at man denne gang intet kunne indvende mod Skovshoveds spillere, og at de var uden skyld i disse uheld. Drenge generaliserer jo ogsaa for det meste uden omtanke.

Stillingerne fra de i foraaaret afsluttede turneringer kan vi desværre først bringe i næste nr., da vi ikke har faaet dem endnu fra KBU.

Red.

Sommerturen 1953

(Fortsat fra forsiden)

tyske »mirakeldoktor« *Zaiss* var begyndt at helbrede Sønderjylland fra en ende af. Tilstrømningen var saa stor, at trafikken i hovedgaden brød sammen. Man paastod i Haderslev, at han kunne helbrede krøblinge og faa folk med krykker til at smide disse og gaa ubesværet. Selvfølgelig var der straks et par af spillerne, der ikke undsaa sig for at *opfordre Vesty til at staa af og blive behandlet af denne mand!* Heldigvis lod Vesty sig ikke provokere, hvem i al verden skulle vi ellers i fremtiden bygge holdet op omkring?

Da vi sad ved teen om aftenen, begyndte en vild diskussion om, hvad tid vi skulle spise morgenmad. Vore besindige ledere foreslog mellem 9 og 10, medens en aggressiv gruppe med *Henning Jensen* og *Jørgen Axel* i spidsen forlangte morgenmad kl. 7. De var nemlig vant til at staa op kl. 5 om morgenen, argumenterede de, og kunne ikke gaa rundt uden morgenmad i 4 timer. Den første morgen stod de virkelig op ved 5-6 tiden og vækkede selvfølgelig de mere besindige af os, — *men siden hen kom de sidst til morgenmad hver morgen!*

Vi boede i alle 10 dage paa hotel »*Viktoriabad*«, og alt det, der er nødvendigt for en god ferie var til stede. Gode værelser, god mad, god betjening, og sidst men ikke mindst et pragtfuldt vejr. Det meste af vor tid gik med at dase ved stranden og gaa i vandet. Badeforholdene var nemlig ideelle, der var blot en eneste stor sten ude i vandet, men denne ene sten lykkedes det alligevel *Gebuhr*

med stor lethed at opspore. Resultatet var, at 2 stærke mænd maatte holde ham, medens *en tredje hældte en flaske jod ned ad maven paa ham!*

Naar vi ikke gik i vandet, spillede vi minigolf. Her viste *Skousen* sig som nr. 1, idet han, til stor overraskelse for *Svend F.* og *Leo*, gik banen igennem paa færrest slag. (40).

Turens hovedkamp og eneste virkelige kamp blev spillet tirsdag formiddag paa Haderslevs træningsbane. Det var »de gamle« mod »de unge«. I denne kamp fik »de unge« givet »de gamle« en haardt tiltrængt lektion i fodbold, idet de vandt med 8—5. Skal man finde nogen forklaring paa, hvorfor »de unge« vandt saa overbevisende, maa det være, at »de gamle« havde *hele 2 strateger* paa holdet, *Svend F.* og *Leo*, og — de havde hver sin opfattelse af, hvordan holdets taktik skulle være. Kampens dommer var *Skousen*, der afgjorde ethvert tvivlsspørgsmaal (undertiden var der slet ingen tvivl) til »de gamle«s fordel. En af de unge spillere sagde med ærefrygt i stemmen, at han dømte som *Svend F.*, naar han er bedst! Man forstaar med hvilken interesse kampen omfattedes, naar man hører, at alle spillerne trænedes to gange forinden, en træning, der forøvrigt var ved at gaa i vasken, idet det viste sig, at »*Skotten*« havde glemt at give os bolde med i kufferten. — Men som det rigtigt blev bemærket: *Han kunne jo heller ikke vide, at vi skulle spille fodbold paa turen!!*

Havde *Skousen* succes som minigolfspiller, saa havde han det ogsaa som musikkender. En aften var der dans paa hotellet (det var der hver onsdag og søndag), og man havde til almindelig underholdning indlagt forskellige konkurrencer. Først var der ballondans, den konkurrence vandt

Jørgen Axel og gik videre til finalen. Dernæst var der en tipskonkurrence, hvor man skulle tippe komponisten til de tolv musikstykker orkesteret spillede. Da orkesteret var færdig, sendte *Skousen* sin tipskupon rundt til almindelig afskrivning blandt os 15 *Frem'ere*. Der var ingen »tolv'ere«, men der var 15 »elvere«, blandt hvilke 3 ved lodtrækning skulle gaa videre til finalen. *Det blev besynderligt nok 3 Frem'ere, der var de heldige!*

Efter dette resultat skridtede Skousen dansgulvet af, som om han ejede hele hotellet!

Til finalen maatte hver deltager saa inklinere for en dame, og hvert par skulle danse med en lille gummibold mellem de to partners pander.

Vesty leger vandhund.

Det var klart lagt op til, at den, der havde det største »hul i ho'det«, skulle vinde! Jørgen Axl vandt!!!

Svend F. og Leo troede rigtigt, de beherskede det sønderjyske sprog til fuldkommenhed. En dag, da de kom hjem og skulle op paa deres værelse, kom værtinden og sagde til dem, at der var piger paa »Bøgely« (saadan hed deres værelse, ligesom alle andre værelser havde lignende navne), og Svend og Leo sprang op ad trappen som et par 15 aars drenge. Den eneste pige, der var paa »Bøgely«, var en *bidronning* med nogle tusinde bier, saa Svend og Leo fik brug for deres »anden luft«! De fik med lynets hast smækket døren i og sprang endnu hurtigere ned ad trappen, end de var kommet op ad den, hvilket kun taler til deres ære! Bagefter var de imidlertid modige nok. »Der var jo heller ikke noget at være bange for,« sagde de.

Om det saa var en bustur havde man arrangeret en saadan. Da vi alligevel skulle til Sønderborg, kørte vi lige omkring Krusaa og Dybbøl. Vi saa den historiske mølle, en enkelt ligesaa historisk skanse (vi tog den nærmeste) og fik bananer og appelsiner. Det var en mægtig tur, som kun blev forlænget med 1½ time, og Skousen var den eneste, der ikke var stiv i benene.

Som afslutning paa denne straalende sommertur havde Skousen faaet det lykkelige indfald, at der skulle ske noget den sidste aften. Og dette »noget« var en glimrende arrangeret afslutningsfest (arrangørerne var Per, Strandby, Gebuhr og selvfølgelig pengemanden Skousen). Heri deltog foruden os selv, hotellets værtsfolk plus diverse servitricer og køkkenpersonalet. Alt var glimrende tilrettelagt, smaa morsomme konkurrencer var indlagt med passende mellemrum. Hvem glemmer f. eks. Leo's øjne, da han og værtinden fik udleveret hver et stort glas mælk, som de saa i indbyrdes strid skulle »nyde« ved hjælp af et sugerør. Da straaede Leo's øjne som barneøjne

ved juletid! Selvfølgelig var Leo gentleman nok til at lade det svage køn vinde. Bagefter udtalte begge konkurrenter, at der var det, de hellere ville have drukket! Til stor forbauselse for alle os andre!!

Om det saa var et fyrværkeri, manglede det heller ikke. Altsaa alt i alt en værdig afslutning paa en dejlig tur, og klokken var da ogsaa langt hen paa de smaa timer, inden vi sluttede.

Til slut mangler vi bare at takke for turen, især en tak til de to ledere, der klarede deres opgave fint. Den eneste reservation bør maaske tages overfor Svend, der de sidste dage var meget kaad og hektisk, fordi han til en inferior privat-kamp i Aabenraa var omklædt reserve!

H. + A.

— — —

Solen bager fra en skyfri himmel — ikke en vind rører sig og luften ligefrem sitrer af varme ... Er det ikke saadan alle beretninger fra vor klodes tropestrøg begynder? Men faktisk er det den sande virkelighed. Da vi kigger paa termometret i glasverandaen, hvor vi spiser vore maaltider, viser det 43°. Vi maa flytte ind i »skyggen«, d. v. s. ind i spisestuen. Smørret kan hældes paa brødet, som næsten er ristet, inden vi kan naa at faa sat tænder i det. Saadan er vejret i Danmark — eller i hvert fald Sønderjylland — naar FREM ta'r paa sommertur. Selvfølgelig! Det hører med til arrangementet af en god sommertur. Saadan var det ifjor i Tyskland — hvem husker ikke de 36°, da vi naaede Freiburg kl. 12 om natten — og saadan har det været tidligere aar.

Lillebælts sydlige ende bragte ikke megen lindring for denne varme. Det var akkurat som et af »Skotten«s lunkne karbade, og alligevel væltede man sig ud i det. Af ren og skær skamfølelse. For man kan da ikke gaa rundt en hel dag i et par badebukser uden at gaa i vandet. Det hører til »god tone«, naar man bor paa badehotel — altsaa at gaa i vandet!

Normalt skulle aftenerne jo bringe lidt kølig-

Der ventes paa »skiv«...

hed til os forpinte. Men øjensynligt bragte de for megen til nogle enkelte, for magen til iver for at »holde varmen« ved at danse — de faa gange lejlighed bød sig — er vel næppe set tidligere.

Sjældent har saa faa danset saa meget og saa utrætteligt. Dog maa det indrømmes, at Leo's og Jørgen Axel's tempo ikke kunne trætte dem. For os, der saa til, var det imidlertid dræbende. Tempoet!

Saa var der mere liv over feltet, naar turens »kendingsmelodi« lød. »Sugar Bush« hed den. Med et velinstrueret mellemklap. Et af orkestrets medlemmer ville fortælle os, at rytmen i »klappet« var gal. Det var ham, der var det! Grammofonskiven, vi lærte af, gav os ret. Vore musikalske øren havde ikke taget fejl. Vi, som ifjor paa faa minutter lærte os »ein musikus, ein musikus«. Skulle vi kunne tage fejl? Og var vi ikke 15 mand med 11 rigtige melodier ud af 12 den aften, hvor vore musikalske evner blev sat paa prøve?!

Et sted kunne man dog af og til hente lidt kølighed. Spillemaskinen med de fem drillske kugler var stedet for mangen en dyst om iskager, kolde sodavander, femører eller af og til, *naar det var ledere*, en enkelt Hof. Den fantastiske spilleteknik, der efterhaanden udviklede sig her, ved at den 5. kugle gav »udløsning« for de 4 foregaaende, var simpelthen rystende! Man fik kuldegysninger ved tanken om, hvad en lignende teknik ville føre til, dersom den kunne overføres til fodboldbanen. *15 mand til Italien for et millionbeløb!*

Og teknikken paa minigolfbanen. Forbløffende! Skousen startede den første dag med 70 og endte den sidste dag med 40 trods regn og strid modvind. Man tør faktisk ikke tænke den tanke til ende, *hvor* han ville være endt med en uges længere ophold! Og uden regn og modvind!

Og mens vi er ved teknikken. Jørgen Axel gav en opvisning i at faa en fodbold til at lave tidligere helt usete ting. *Vejle stadion* var arenaen for denne fantastiske opvisning. Han naaede i 1. halvleg at vise mindst 10 helt splinternye metoder til at faa en bold til at gaa over eller ved siden af maal! Og det er helt sikkert, at havde han faaet lejlighed, havde han endnu flere paa programmet. Men det maa han tale med os andre om, saa ku' vi godt have spillet ham noget mere! *Saa imponerende* var denne opvisning, at ledelsen besluttede, at dette verdensnummer maatte forbeholdes et større forum end Vejles 2000 tilskuere, og han maatte nøjes med disse første 45 min.! Jeg er noget spændt paa, hvornaar denne sensation skal løbe af stabelen.

En skoldhed sommeraften paa Haderslev sta-

dion bragte dog lidt afkøling til Per. Lige hjemvendt fra triumfer i Schweiz, hvor blot et enkelt sølle »straffe« fik lov at passere, maatte han denne aften se byens seriehold skyde 4 gange paa hans maal. Og 4 gange maatte han gaa den tunge gang. Ganske vist havde modstanderne en mand fra København — han hed saadan noget som Lundberg — med paa holdet, men der var dog ikke nogen paaviselig grund for Per til at staa og se, om der i denne mand evt. gemte sig et nyt talent. Det kunne der jo blive en lejlighed til her i byen, hvor Per ikke staar paa maal samtidig!

Ja, saadan kunne jeg blive ved. Og enkelte andre kunne med en let omskrivning synge: »Ved Kjeldstrup strand, der tabte jeg mit hjerte«. For minder fik vi fra denne dejlige tur. *Minder*, der skabtes af den smukke natur med sol, strand og vand, og naar fuldmaanen om natten viste os Als i syd og konturerne af Fyn helt ude i kimmingen. Ting vi ikke kunne se om dagen over det spejlblanke vand paa grund af varmedisen. *Minder*, som skabtes af det glade kammeratskab i skønne og hyggelige omgivelser. Vi vil længes tilbage. Der var klang, da Skousen den sidste nat fik os til, haand i haand med vore værtsfolk og personalet paa hotellet, at synge: Should auld acquaintance be forgot ...

S. + S.

Jubilæum

Den 1. august begyndte vor massør Aksel Rasmussen paa sin 26. sæson i Frem. Da Aksel Rasmussen i 1928 kom til klubben, var det først som leder af konditionstræningen, idet konditionstræning i dansk fodbold paa den tid var et begreb, der stort set kunne sammenfattes i, at man løb saa og saa mange omgange efter at have spillet til to maal. Man var i Frem's ledelse klar over, at der skulle noget mere rationelt til, og havde øje for de principper, man brugte i atletikken som fortræning til sæsonen. Valget faldt paa Aksel Rasmussen, atletikmand og danmarksmester i mellemdistanceløb, og bedre valg kunne man ikke have gjort. Nye metoder blev bragt ind i vor træning, og spillerne fulgte op om disse, saaledes at Aksel Rasmussen i de følgende aar,

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

indtil vi fik professionelle trænere, der selv kunne klare denne side af træningen ogsaa, ledede al konditions- og løbetræning i klubben. Der er ingen tvivl om, at Aksel Rasmussen har sin store andel i den fine sportslige stilling klubben havde fra slutningen af tyverne og som fortsatte siden.

At Aksel Rasmussen samtidig overtog massagen, og her var en fremragende fagmand og ved

Aksel Rasmussen.

siden heraf er i besiddelse af alle de gode menneskelige egenskaber, man kan tænke sig, var kun et yderligere plus, som gjorde ham afholdt af alle Frem'ere. Vi kan kun ønske, at Aksel Rasmussen endnu i mange aar maa have lyst til at virke hos os, og leve med i vore sorger og glæder.

Paa jubilæumsdagen sagde bestyrelsen ham tak for de forløbne 25 aar ved en lille intim frokost ude i klubben og overrakte en lille gave som tak for godt samarbejde.

Ref.

Seniores

Siden turneringens afslutning har vi været paa en pragtfuld sommertur til Sønderjylland. Vi spillede i Vejle og vandt 3—2 efter at have spillet en udmærket 1. halvleg. Dagen efter spillede vi i Haderslev og tabte 3—4; det skal dog indrømmes, at Haderslev var forstærket med Knud Lundberg, som spillede en stor kamp, men vore spillere

gjorde det heller ikke svært for ham. Den tredje kamp spillede vi i Sønderborg og vandt 8—5, efter at Sønderborg havde ført i 1. halvleg med 5—2. Den sidste kamp blev spillet i Aabenraa, og vi vandt med 4—3. Denne gang var det os, der førte med 3—0 efter 1. halvleg, men holdet slap-pede af, og først efter at Aabenraa var kommet op paa 3—3, lykkedes det os at score sejrsmålet.

Vi holdt 14 dages pause, og sidst i juli mødte spillerne til træning med fornyede kræfter. Der blev arbejdet godt under træningen, og spillet i vore træningskampe gav løfter om, at vi skulle gaa en god sæson imøde, men saa kom forskrækkelsen i Rødovre. Holdet lossede fodbold, og det var med bange anelser, vi saa hen til den første kamp i danmarksturneringen mod KB, specielt da vi havde 3 mand paa sygelisten, men saa kom resultatet af godt træningsarbejde. Vi fejede faktisk KB ud af banen, og vandt kampen med 3—1 efter udmærket spil. Det var en fornøjelse for os udenfor banen at overvære kampen, vi mindedes fordums stortider med troen paa, at vi nu var kommet over trængselstiden. I kampen mod SIF blev ogsaa vist friskt og godt spil, og jeg tror bestemt, vi havde vundet, saafremt vi ikke havde været saa uheldige at faa skadet 2 af vore spillere. Vi har i øjeblikket 5 spillere paa sygelisten, men jeg haaber, at det vil anspore vore mange secundaspillere til yderligere at gaa ind for træningen, saaledes at vi kan opretholde den gode standard fra de første 2 kampe.

Secundaturneringen er ogsaa saa smaat kommet igang. Vore 2 hold i københavnsserien har spillet deres indbyrdes kampe, og som det saa ofte gaar, viste holdet, som er rykket op fra mellemrækken, tænder, og kampen endte uafgjort. Der skal spilles en ny kamp, for at finde en vinder. Vi har faaet flere lovende spillere op fra ynglingeafdelingen, og med den store stab af gode spillere, vi disponerer over, er det mit haab at opnaa gode placeringer i den kommende turnering, selvom 3 af vore hold er rykket op i en finere række.

FREM^S SPILLEDRAGT

faas i klubben eller i

Klubbens Leverander

Sportsmagasinet
F.F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

Træningen fortsætter stadig med liv og lyst, og der bliver kamp om pladserne paa de forskellige hold. Det skulle i sig selv være med til at forbedre spillestandarden, saaledes at vi fremefter maaske kan se nogle nye ansigter paa vort 1. hold.

Svend Frederiksen.

100 kampe

I kampen mod Rødovre (omkampen) spillede Bent Jørgensen sin kamp nr. 100.

Lørdag d. 5. september spiller Bent Mørch sin kamp nr. 100.

Vi deltog i aar med 2 hold i seniorrækkerne i den københavnsk-sjællandske turnering, henholdsvis i b- og c-rækken. Efter den daarligst mulige start — 2 nederlag i de 2 første kampe — lykkedes det 1. hold at vinde b-rækken. Det kom til at ligge saaledes, at vi i de 2 sidste kampe skulle have mindst 12 points, og da den ene af kampene var mod rækkens daværende nr. 1 — Sorø — var opgaven ikke saa helt let. Men vi slog Sorø med 4 points, og de nødvendige 8 points hentede vi let og smertefrit mod Schneekloth, der blev slaaet med en halvleg og 35 points og masser af spilletid i overskud. Jeg ved, at det var elleve glade spillere, der efter den sidste kamp forlod banen, da 1. pladsen var sikret. Vi havde vist alle følt, at vi skyldte Frem at vinde rækken, og den megen skepsis vi mødte ude i klubben efter den daarlige start, var maaske netop medvirkende til, at vi i alle de næste kampe var klar over — og følte — at vi maatte vinde.

En medvirkende aarsag til, at vi vandt rækken,

var sikkert ogsaa det gode kammeratskab og den aand, der herskede paa holdet, og som anfører for holdet vil jeg gerne takke hver enkelt spiller, der deltog, for den indsats, der blev ydet, og samtidig minde om, at vi ikke til næste aar vil kunne regne med den samme medgang, som vi nu og da kom ud for i aar. Lige fra den første kamp maa der ydes noget, og vi maa givetvis gøre noget ekstra ud af træningen til næste aar. Men mest af alt vil jeg haabe, at kammeratskabet vil blive bevaret — selv naar vi skal til at tabe igen.

Statistikken for 1. holdet ser saaledes ud:

Gærdespil:

Navn	Halv- lege	Not out	Højeste score	Total	Gen- nem- snit
Torben Blom . . .	4	2	86	127	63,50
Ib Christensen . .	7	5	23	60	30,00
Flemm. Hermann	12	1	62	278	25,27
Kurt Nielsen	8	3	20	90	18,00
Erik Stummann .	10	1	47	154	17,11
Poul E. Hansen . .	11	2	43	129	14,33
Kjeld Svanevig . .	9	0	39	125	13,89
Poul Lauritzen . .	7	1	18	79	13,17
J. Horsted	6	0	19	71	11,83
Erik Larsen	8	0	31	81	10,13

Kastning:

Navn	Gærder	Total	Gennem- snit
P. Nelvad	9	72	8,00
Erik Larsen	34	303	8,91
Erik Stummann	16	159	9,93
Kurt Nielsen	22	247	11,23
Poul E. Hansen	35	451	12,99

2. holdet, der i det store og hele vel nærmest var tilmeldt som et eksperiment, vandt 3 kampe, nemlig over Schneekloth, B 93 og Brønshøj og tabte til KB, der vandt rækken, AB og Hillerød og endte paa 3. pladsen. Det i sig selv var glædeligt, men mest glædeligt var det, at der egentlig hele vejen igennem var spillere nok til holdet. Der blev saaledes ialt benyttet 26 spillere paa 2. holdet.

Knud Thim blev en klar nr. 1 paa gærdestatistikken med et gennemsnit paa 45,33 i 5 halvlege, og Oscar Poulsen blev anden med et gennemsnit paa 17,80, ligeledes i 5 halvlege. Oscar Poulsen var endvidere bedste kaster med 18 gærder for 117 points, gennemsnit 6,50.

Og saa tak for i aar og paa gensyn i 1954.

Erik Stummann.

Hørt og læst...

Fra »Ildrætsliv«, som udgives af Dansk Idrætsforbund, har vi »klippet« følgende artikel, som fortjener at læses:

Amatøridræt

Vi har det samme antal forbund som i fjor, foreningstallet og de aktive seniormedlemmer viser ingen større stigning, men ser vi paa den rubrik, som angiver børn under 14 aar, finder vi at tallet er steget med hen ved 10.000 medlemmer, og hvis vi gaar 5 aar tilbage i tiden, viser det sig, at der i 1948 var 97.897 børn i vore foreninger, medens tallet nu er vokset til 143.635.

Da de fleste børn her i landet gaar i skole, efter at de er fyldt 14 aar, kan man roligt slaa fast, at DIF i løbet af de sidste 5 aar har faaet mindst 50.000 flere medlemmer i den skolepligtige alder. De skaber foreningerne mange vanskeligheder, da det kontingent, der betales af børn, ikke opvejer udgifterne til ungdomsafdelingernes drift, og det er nødvendigt at have dygtige ledere, for at pigerne og drengene kan faa det rette udbytte af at tilslutt esig den frivillige idræt. Enkelte foreninger har maattet lukke for tilgang til deres ungdomsafdelinger, men de fleste steder opfordrer man stadig børnene til at tage en kammerat med den næste træningsaften, og indenfor Dansk Idræts-Forbunds rammer kan vi stadig glæde os over, at der er stor deltagelse til vore kursus for ungdomsledere.

Mon de fodboldspillere, som for kort tid siden søgte at løbtevinge en slags halv-professionalisme, har tænkt over, at arbejdet med ungdommen ville blive umuliggjort, hvis de skulle betales for at dyrke idræt? Noget helt klart billede af, hvad den gruppe fodboldspillere, der har prøvet paa at faa tilhængere i klubber indenfor 1. division, egentlig vil have gennemført, har man ikke kunnet danne sig, udover en meget frimodig udtalelse om beløb for vundne, uafgjorte og tabte kampe efter en bestemt skala samt et særligt honorar pr. træningsaften, men saa fordringsfuld som spilleren

med denne tarif, er der dog næppe mange, som vil være.

Der var heldigvis ogsaa spillere af landsholdsklassen, som erklærede, at fodbold var en fornuftig fritidsbeskæftigelse, og i den klub, hvor aktionen blev startet, tilkendegav bestyrelsen, at hvis nogle af de nuværende førsteholdsspillere ikke ønskede at repræsentere klubben i kampe, hvortil der blev taget entré, maatte de selv om det. Saa fandt man spillere, som i højere grad havde forstaaelse af amatøridrættens idé, til førsteholdet. Om dette vandt eller tabte fremtidige kampe var af sekundær betydning.

Krav om økonomisk vederlag til idrætsfolk, forekommer med mellemrum de fleste steder i verden. Ærlig professionalisme er der ingen grund til at bekæmpe. Det er en forretning, i hvilken de aktive udøvere betragtes som artister, og lederne faar deres arbejde betalt. Aktionærerne haaber i almindelighed paa at faa deres penge igen med renter, eller ogsaa er det professionelle fodboldhold deres hobby. Men at ville slaa mønt af en idræt, der har ulønnede ledere og modtager statstilskud er direkte usmælgeligt. Og hvorledes vil en normal ung mand befinde sig ved at modtage et eller andet beløb for at have trænet sammen med 10—15 kammerater, der klædte om i samme lokale, betalte kontingent, men »kun« deltog i træningen, fordi det morede dem? Og hvorledes ville stemningen være efter en kamp, som et hold havde tabt, fordi maalmændene begik et par fædæser? Hvis der altsaa blev tale om, at spillerne nu kun fik f. eks. 25 kr., medens de i tilfælde af en sejr skulle have 75 kr.

Man kunne anføre mange grunde for, at amatøridræt ikke skal blandes sammen med professionel sport. I denne artikel vil vi lade hensynet til de ca. 150.000 skolepligtige børn under Dansk Idræts-Forbund appellere til de mennesker, som maaske ikke kan forstaa, hvorfor den elite, der er med til at skaffe pengene, ikke har noget rimeligt krav paa at faa andel i indtægterne.

Og saa vil DIF gerne takke sportspressen for dens sunde indstilling til fodboldspillernes krav. Vi har ikke set en eneste journalist give spillerne med de professionelle planer den ringeste støtte. Det har uden tvivl været medvirkende til, at livet indenfor dansk fodbold sandsynligvis stadig gaar sin vante gang, naar disse linier læses.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes